

siis ma iõhhån arraks ja ei lida sind
aitte. Sepärrast aita, et ma ennast kül
ikka waeseks ja nõdraks arwan ja et ma
ei ial omma wõe ja kõlbduese peäle ei lo-
da, agga et ma ommetegi sinno ormo ja
sinno wõe peäl julge ollen, ja sedda ikka
suremaks pean kui keik pattud, ja nenda
omma usko kinnitan, ja jünd siis rõõmsa
süddamega so kalli lunnastamisse armo ja
mu hea eest, iggapäwal ja iggaltunnil
lidan.

Mu, kitust, tänno iggawest, ja wägge sago Tal-
lel todud

Kes keik ma ilma patto eest on tappetud ja
riistipodud,

Ja sees on meid nüüd täiesi peästetud
Ja õnnistus, ja ello sadetud.

Õh teie puhjad Waimud ka, ja taewa inglis-
tesjed andke

Nüüd Lallel kitust lõpmatta! Ja temma risti
rõõmsast kandke

Keik waggad! Ja mis ellab ilma peäl
Keik loom, se kiitko Tedda siin ja seät!

